

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.   V Ljubljani, 1. novembra 1893.   Leto XXIII.

Na grobu duhovnega očeta.

(G. V. M. v spomin.)

In dom je tvoj, dobrotnik mili,
Grob trudno krije ti teló.
V okó mi grenka solza sili,
Spominov v dušo sto in sto.

Vzet nisi bil nam v mladej dóbi,
Požela starega te smrt,
Vender stoječ ob tvojem gróbi
Bridkósti sem prevzet, potr.

Ne morem tebe pozabiti
Preblagi mož, uzornik moj!
Postava in obraz častiti
Kot nekđaj še sta pred menój.

O kolikrat okó me zrlo
Prijazno tvoje, kolikrat!
Zđaj svetu, meni se zaprlo,
In šel si v hladno zemljo spat.

O kolikrat besede tvóje
Mi segale so v dno srcá;
Vzbujále so mi misli róje
Krepíle tožnega duhá.

Telesnih, dušnih ti v življenji
Premnogim skazal si dobrot,
A meni v rádsti, trpljenji
Bil dušni oče, kažipot.

Imel očetno skrb si záme,
Odkar si dečka me spoznal,
Ob tvoje se opiral ráme,
Ko gonil me življenja vál.

Če ti prišlá iz ust je hvala,
Veselo bilo mi sréc,
Še več mi graja je veljala,
Da bal sem krive se stezé.

Ne záse, živel si za druge
In delal rad od mladih nog;
S tebój so tvoje šle zasluge,
Plačnik jim je pravični Bog.

Umril na Véliki si petek,
Ko Krist umiral, tisti čas;
Pričel se záte večni svetek,
Oj prosí v rajú še za nas.

Fr. Krek.

